

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Begrebet Angest

Citation: Kierkegaard, Søren: "Begrebet Angest", i Kierkegaard, Søren: *Begrebet Angest*, udg. af Lars Petersen ; Merete Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 192. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard01val-shoot-idm140698091118960/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Begrebet Angest

- ligger nemlig menneskets adskillelse fra dets naturlige og fysiske væren) – *Aanden ... vedlydende og Yderstidsen ...*; jf. fremstillingen af det senere stadium s. 46-47: »det yderste af det Sandtsche er netop det Sexuelle Denne Yderlighed kan Mennesket først naae, i det Øieblik Aanden bliver virkelig.»
- 65 *Hr. Schlegel*: ty. forfatter, 1772-1829 S.K. henviser til S.W., I-X, Wien 1822-25. – *eo ipso*: netop derved. – *telos*: mål, formål. – *Propagationen*: forplantningen. – *Hædersprach*: S.K. hentyder her rousk til Hegels kun tilsyneladende el. relative modsigelse mellem begreber, der kan overvindes ved refleksion el. mediation – *genus. ken* – *Xenophon*: gr. forfatter, ca. 430-355 f.Kr. Der refereres til *Memorabilia*, II, 6. 32, hvor der dog ikke er tale om at elske kvinder, men om at kysse unge mænd Sokrates mener, at mens de kunne ikke vil finde sig i at lade sig kysse, så kan de stryge hde det, fordi de tror, at de bliver kaldt kunne for deres speis skyld.
- 66 *Socrates taler om Kysset*: *Memorabilia*, I, 3, 8 ff – *uestiant* ... : være [dvs de belgiske] unge piger ved ikke, at øjekast og kys kan være begyndelsen til sanselighed, og hengiver sig derfor dertil. Jeres [dvs. de italienske] ved det. Jf. Kempnis' afhandling om kysene. Citatet er fra den franske filosof Pierre Bayles (1647-1706) *Dictionnaire*, artklen »Putanus». – *Altheneus*: i *Deipnosophistai*, V, 219 d. – *da det jo fortælles*: i Phalarich, *Perikles*, 24, 2. – *Xenophons Fortælling*: i *Symposion*, II, 10. – *i Aand ingen Forskjel* ... : jf. Gal. 3.28. – *mulleras subintroducte*: kvinder indført (i klostrene) i slutning, munkenes konkubiner Oprindelag havde forholdet karakter af rent åndeligt samvær, hvad S.K. må sige til her.
- 68 *Hvad Skriften lærer*: 2 Mos 20,5; 3. Mos 3,9 – *Nexus*: forbindelse, sammenhæng.
- 69 *de to fábula narratur*: om dig fortælles historien
- 70 *det Quantitative ...* *Cræntse*: jf. Hegel, *Herke*, III, s. 263 ff. – *subsumere*: underordner. – *gior ligesaa*: sml. Luk. 10,37.
- 71 *rana paradoxa*: Således beregnedes tidligere et dyr med frøben og salamanderhale; man mente, at dets udvikling forløb omvendt af frøens, så at det til sidst blev fisk. Det viste sig dog at være en særlig stor halletude.
- 72 *presumatiske*: åndelige. – *i den nyere Videnskab*: Hos Kant består det onde i, at mennesket lader sig styre af egenkærlighed og ikke af den uselviske morallov. Tilsvarende hedder det hos Hegel og Schelling, at det onde består i at have sin særegenhed på det almenes bekostning. – *Naturphilosophien*: Schellings og hans tilhængeres verdensforklaring.
- 73 *en eller anden uandig Mystagog* ... : Her sigtes til Grundtvig, der i *Nordens Mythologie*, 2. udg., Kbh. 1832, s. 413, taler om mytemædedenes »falkesyn» for den historiske gang i menneskelivet. Også »Mundharper» er et grundtvigsk udtryk. – *Tænken og Væren er eet*: S.K. bruger dette udtryk til at karakterisere tendensen til abstraktion i Hegels filosofi. – *gnóthi sauton*: kend dig selv, disse ord var indskriften på templet i Delphi. Hegel forbinder »kend dig selv» med en erkendelse, hvor mennesket finder sin